

Ákos felettébb boldog volt, hogy végre felsős lett. Régóta álmodozott a „nagyok” életéről, akiknek az emeleten van az osztálytermük, és akiknek már telefonjuk is van. Szülei megígérték neki, hogy ötödikben kapni fog egyet. Azért is várta nagyon a tanévkezdést, mert alsóban rengeteget cikizték a szemüvege miatt. Emiatt sokszor töltötte egyedül, a többiektől elvonulva a szüneteket, és önbizalma is kezdte elhagyni. Szülei és tanárai őszintén aggódtak érte. A negyedik osztály végére azonban szerencsére alábbhagyott ez a piszkálódás, már mindenki figyelme arra terelődött, hogy felsősként milyen lesz az élet.

Szeptemberben új diák érkezett közéjük. Dávidról először csupán azt tudták, hogy családjával messziről költöztek a környékre. Barátságos fiúnak tűnt, ám amikor először megszólalt, furcsán néztek rá a többiek. A számukra szokatlan kiejtése megdöbbenetett őket, Ákos pedig – enyhítendő a kialakult fagyos légkört – még utánozta is egy kicsit. Azt gondolta, ez könnyebbé teszi Dávid beilleszkedését, de nagyot tévedett. Nem is akarta folytatni az utánzást, de – mivel annyira jól imitálta Dávidot – a többiek unszolni kezdték, sőt ők is rákezdtek.

Ákos pillanatok alatt népszerűvé vált, ami ő magát is meglepte. Mivel ki akarta élvezni a helyzetet, sulis után a frissen kapott telefonjáról küldött a többieknek videóüzenetet, persze Dávid hangján megszólalva, és ezt a fiú is megkapta. Ezután Ákos azt találta ki, hogy online tájszólás-rapversenyt hirdet, és a győztes műsorszám lesz az osztály indulója. Dávid ekkor úgy érezte, muszáj változtatnia a beszédén, de amikor ez nem sikerült neki, inkább meg sem akart már szólalni. Teljesen elveszítette az önbizalmát, és a szüneteket is mindig egyedül töltötte.

Egyik nap úgy hozta a sors, hogy Ákos és Dávid ketten vártak a buszra. Mivel jó ideje nem jött már, elindultak gyalog, és útközben beszélgettek. Ákos mesélt az alsós éveiről, és eszébe jutott, hogy akkor őt is csúfolták a szemüvege miatt. Ráébredt, hogy ugyanolyanná vált, mint akik annak idején őt székálták. Nagyon elszégyellte magát, főleg miután otthon megnézett egy videót a nyelvjárásokról, és rádöbbsent, hogy nincs semmi kicsúfolandó a nyelvjárási beszédben, sőt sokszínűségével gazdagítja a nyelvet. Lefekvéskor arra az elhatározásra jutott, hogy jóvátess mindent. Másnap mindenki előtt bocsánatot kért Dávidtól, sőt úgy döntött, hogy az iskolai versmondó-versenyen vele fog párban előadni.

Miért várta már annyira Ákos, hogy ötödikes legyen?

Hogy érezhette magát Dávid? Mi eshetett neki a legrosszabbul?

Miért folytatta Ákos a székálást?

Mi döbbenetett rá Ákost arra, hogy bocsánatot kell kérnie?